

POZNANIE BOGA

Tekst przewodni: J 17,3.

Zakres studium: Jr 23,23-24; Rdz 1,1; 2,7; Iz 7,14.

Część I: Przegląd

Nie jesteśmy w stanie w pełni pojąć Boga w całej Jego chwale i majestacie. Boże sposoby działania i zamysły także przekraczają nasze zrozumienie (Iz 55,9; Rz 11,33). Są one tak dalekie od naszego ograniczonego pojmowania, jak Niebo jest daleko od Ziemi. A jednak wbrew temu *Biblia* podkreśla, że możemy i powinniśmy poznać Boga (Jr 9,23-24).

Król Babilonu wierzył, że jego bogowie są poza zasięgiem ludzi, gdyż, jak twierdzili babilońscy mędrcy, „nie mieszkają wśród ludzi” (Dn 2,11). Jednak Daniel był innego zdania. Choć Bóg mieszka w Niebie, to jednak objawia ludziom tajemne rzeczy, jeśli uzna to za stosowne (Dn 2,28). Zatem *Biblia* przekazuje nam paradoksalne przesłanie dotyczące poznania Boga, mianowicie Bóg jest jednocześnie daleki i bliski (Jr 23,23-24). To dynamiczne napięcie jest widoczne już w opisie stworzenia, który przedstawia Boga zarówno jako dalekiego jak i bliskiego (por. relacje bosko-ludzkie w Rdz 1-2). Ponadto Stwórca jest także Zbawicielem (Rdz 3,15). Ta zasadnicza prawda, którą poznajemy już na początku *Pisma Świętego*, zawiera ważną lekcję dotyczącą naszego oddawania czci potężnemu i wielkiemu Bogu: On nie tylko stworzył nas i wszechświat, ale jest także otwartym i miłującym Bogiem, który postanowił stać się człowiekiem, by być „z nami” (Iz 7,14).

Część II: Komentarz

„Poznać Boga”. Hebrajskie pojęcie „poznania” łączy się z bliską więzią, w tym między innymi więzią małżeńską, jak w przypadku wyrażenia „Adam poznał Ewę, żonę swoją, która poczęła” (Rdz 4,1 BG). Tak więc poznanie Boga ściśle łączy się z więzią przymierza z Nim. Ten język przymierza (Rdz 17,7-8) jest także odzwierciedlony w miłosnej *Pieśni nad Pieśniami* (Pnp 2,16). W *Nowym Testamencie* Paweł porusza paradoks poznania Boga, wyjaśniając go w ten sposób, iż to my jesteśmy poznani przez Boga (Ga 4,9).

Bóg Stwórca i Zbawiciel. *Biblia* rozpoczyna się dwoma równoległymi opisami dzieła stworzenia w Rdz 1 i Rdz 2. Tytuł Boga 'Elohim w pierwszym opisie (Rdz 1) wskazuje na wielkość i potęgę. Tytuł ten jest użyty w liczbie mnogiej, co ma podkreślać wyższość i majestat. Tytuł 'Elohim nawiązuje do władzy i siły. Natomiast imię *Jahwe* w drugim opisie stworzenia (Rdz 2) podkreśla pojęcia bliskości i istnienia. Imię to, etymologicznie związane z czasownikiem *hajah*, „być”, oznacza Boga, który istnieje dla nas - przychodzi na Ziemię, przemawia do ludzi i przechadza się z nimi. Jest to Bóg wkraczający w dzieje ludzkości, Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba.

Istotne są także proporcje odniesień do Boga w opisach stworzenia do liczby odniesień do ludzi. Podczas gdy 'Elohim występuje trzydzieści pięć razy w pierwszym opisie, *Jahwe* występuje jedenaście razy w drugim opisie. W pierwszym opisie Bóg przemawia do ludzi tylko dwukrotnie i to w ogólny sposób. Ponadto w pierwszym opisie zaznaczone zostało, że ludzie zostali stworzeni na obraz Boga (Rdz 1,27). W drugim opisie czytamy, że Bóg stworzył człowieka kształtując jego ciało z prochu ziemi, materiału, jakim się posłużył, aby osobiście nadać kształt człowiekowi i tchnąć w niego tchnienie życia (Rdz 2,7). W pierwszym opisie stworzenia Bóg przemawia do ludzi, ale nie jest zapisana żadna odpowiedź ze strony ludzi. W drugim opisie Bóg przemawia do ludzi osobiście, a oni odpowiadają.

Ten kontrast między dwoma równoległymi opisami stworzenia ma na celu podkreślenie niezwykłego paradoksu Boga - potężny Bóg Stwórca, który stworzył wszechświat, jest jednocześnie osobowym Bogiem Zbawicielem nawiązującym więź z ludźmi.

Bóg, którego czcimy. Bóg jest naszym Stwórcą i Zbawicielem. Te dwa objawienia Boga stanowią fundament naszej czci dla Niego. Ponadto objawienia te zawierają ważne lekcje dotyczące powodów oddawania czci Bogu. Pierwszy i zasadniczy powód to dzieło stworzenia - Bóg stworzył Niebo i Ziemię (Rdz 1-2), w tym także nas, ludzi (Rdz 1,26-27; 2,7; Ps 139,13-16). W *Biblii* oddawanie czci Bogu jest ukazane jako odpowiedź na Boże dzieło stworzenia. Na przykład, oddawanie czci Bogu w siódmym dniu tygodnia, dniu odpoczynku (Rdz 2,1-3) stanowi pierwszą odpowiedź ludzi na Boże dzieło stworzenia. Bojaźń Boża przejawia się przestrzeganiem przykazań Bożych, a przykazanie świętowania soboty jest przykazaniem bezpośrednio odwołującym się do dzieła stworzenia (Wj 20,8-11).

W *Księdze Psalmów* oddawanie czci Bogu niemal zawsze jest przedstawiane w kontekście dzieła stworzenia. *Apokalipsa Jana* także nawiązuje do dzieła stworzenia jako powodu oddawania czci Bogu: „Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko, i z woli twojej zostało stworzone, i zaistniało” (Ap 4,11).

Drugim powodem oddawania czci Bogu jest objawienie zbawienia jako odrodzenia, które nastąpi u kresu dziejów. W apokaliptycznym przesłaniu pierwszego anioła wzmianka o „źródłach wód” (Ap 14,6-7) obok zasadniczych składników stworzenia, mianowicie Nieba i Ziemi, i morza (Wj 20,11; Ne 9,6), zawiera nawiązanie do zjawiska życia, a przez rozszerzenie także nadziei (por. Rdz 16,7; Wj 15,27; Ps 107,35). W *Księdze Ezechiela* Nowe Jeruzalem obfituje w źródła wody (Ez 47,1-12), co przywołuje na myśl ogród Eden (Rdz 2,10-14; por. Jl 3,18; Za 13,1; Ps 46,4). Podobnie w *Apokalipsie Jana* „rzeka wody żywota” oznacza życie (Ap 22,1-2). Baranek, Chrystus, prowadzi swój lud do „źródeł żywych wód” (Ap 7,17; 21,6; 22,17). Zatem „źródła wody” mają znaczenie eschatologiczne, wskazujące na ostateczne odkupienie, odrodzenie ogrodu Eden wraz z obietnicą bezpośredniej obecności Pana wśród Jego ludu (Ap 22,1-3).

Bóg, który ukrywa swoje oblicze. W *Księdze Izajasza* pojawia się istotny motyw Boga ukrywającego swoje oblicze (*hester panim*). Szczególnego znaczenia motyw ten nabiera w kontekście Cierpiącego Sługi. Obraz ukrytego oblicza Boga użyty w Iz 53 nie oznacza śmierci Boga ani naszej, czyli naszego odłączenia od Boga. Przeciwnie, właśnie to ukrycie oblicza Boga jest zbawienne dla nas i paradoksalnie służy przywróceniu więzi Boga z grzeszną ludzkością. Co ciekawe, ta szczególna cecha Boga odróżnia Go zdecydowanie od fałszywych bożków. Bożki są widoczne, a Bóg ukryty (Iz 45,15).

Werset ten wskazuje, że w przeciwieństwie do bożków Bóg, który ukrywa swoje oblicze, jest prawdziwym Bogiem, „Wybawicielem”. Kolejny werset podkreśla kontrast między Bogiem a bożkami. Zaraz po wzmiance o zawstydzeniu i hańbie wytwórców bożków w Iz 45,16 werset 17. mówi o zbawieniu Izraela przez Pana, Stwórcę. Zbawienie nie przychodzi od bożków, które ludzie sporządzają i które widzą, ale od Boga, którego nikt nie uczynił i nikt nie może zobaczyć. To znaczy, że zbawienie przychodzi od Boga, który ukrywa swoje oblicze.

„Bóg z nami”. Tło prorocтва o narodzinach Immanuela zawiera lekcję nadziei wbrew ludzkiemu sceptycyzmowi. Achaz obawiał się klęski z rąk wrogów i drżał na myśl, że ród Dawida zginie. Wtedy Pan ostrzegł go: „Jeżeli nie uwierzycie, nie ostaniecie się” (Iz 7,9). Jednak Achaz trwał w niewierze do tego stopnia, iż odrzucił ofertę Boga, kiedy Bóg polecił mu prosić o znak (Iz 7,12).

Odpowiedź Boga wydaje się być pełna ironii - skoro król izraelski odmawia zaangażowania w Boży plan, „dlatego” poczęte zostanie dziecko bez „jego” pomocy, to znaczy nie z woli żadnego człowieka. Oto „panna pocnie i porodzi syna” (Iz 7,14). Prorok Izajasz przepowiedział królowi narodziny dziecka poczętego w nadnaturalny sposób. Otóż matką tego dziecka miała zostać dziewica, a jej syn miał otrzymać imię „Immanuel” to znaczy „Bóg z nami”. Jego narodziny miały przybliżyć Boga Jego ludowi, co miało się stać dowodem, iż Bóg odpowiada i jest obecny w dziejach wbrew samemu królowi.

Dla Achaza przyszłe narodziny Immanuela, syna dziewicy, miały się stać znakiem, że tron Dawida nie zostanie pusty, oraz gwarancją, że ród Dawida nie wygaśnie. Tak więc obietnica narodzin Immanuela stała się znakiem nadziei i pocieszenia dla Achaza w sytuacji, w jakiej się znalazł. Dla nas dzisiaj obietnica Immanuela, który przyszedł i przyjdzie powtórnie, powinna wystarczyć, by oświecić naszą obecną wędrówkę stąd do wieczności. Sam Zbawiciel zapewnił nas: „A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

Część III: Zastosowanie

Wskazówka dla nauczyciela: W jaki sposób możemy poznać Boga i odpowiedzieć na Jego objawienie? W ramach dalszego studium tego tematu poproś uczestników lekcji o przeczytanie podanych fragmentów. Następnie omówcie pytania poniżej.

Ps 139,19-24

1. Paweł napisał, że zostaliśmy „poznani przez Boga” (Ga 4,9). Jak ten fakt wpływa na twoje życie?
2. Jakie wpływ ma ta świadomość na twoje myślenie i życiowe troski?
3. Jak fakt bycia poznany przez Boga wpływa na twoje więzi z blizniami (Ps 139,19)?
4. Jak poznanie przez Boga inspiruje cię do więzi z ludźmi i jak wpływa na twoje codzienne decyzje (Ps 139,23-24)?

Ap 14,7

1. Jak odpowiadasz na objawienie Boga jako Stwórcy?
2. Jak wezwanie do oddawania czci Bogu w Ap 14,7 wpływa na twoją postawę wobec Boga?
3. Czy można oddawać cześć Bogu nie rozumiejąc, kim On jest?
4. Jako wierzący należący do Kościoła, co możesz zrobić, by zachować świadomość obecności Boga w życiu Kościoła i w twoim życiu?
5. Fakt, iż oddawanie chwały Bogu jest właściwą reakcją na Jego objawienie jako Stwórcy, powinien inspirować nas do oddawania Mu czci we właściwy sposób. Bóg, którego czcimy, jest potężnym i

transcendentnym Bogiem, *Elohim* (Rdz 1,1-2,4), a jednocześnie osobowym i miłującym Bogiem, *Jahwe* (Rdz 2,4-25). Te dwa aspekty znajdują odzwierciedlenie w wezwaniu do oddawania czci Bogu zapisanym przez psalmistę: „Służcie Panu z bojaźnią i weselcie się, z drżeniem złożcie mu hołd” (Ps 2,11). Przygotuj program nabożeństwa, w tym pieśni i kazanie, odzwierciedlający napięcie występujące między dwoma biblijnymi opisami dzieła stworzenia.

Dn 3

1. Sporządź porównawczą listę cech fałszywego kultu (Chaldejczyków) i prawdziwego oddawania czci Bogu (Hebrajczyków).
2. Czego to porównanie uczy nas o różnicy między prawdziwym i fałszywym oddawaniem czci?

Iz 6,5

Kiedy oddajesz cześć Bogu, pamiętaj o doświadczeniu Izajasza. Czego postawa Izajasza uczy cię o potrzebie pokory w obecności Boga?

Wj 34,6-7

1. Wskaż cechy Boga ukazane w tych wersetach.
2. Jak doświadczyłeś tych cech Boga (miłosierdzia, łaski, dobroci, przebaczenia itd.) w twojej więzi z Nim?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia